

Erdőjáró

A DALERD ZRT. TÁJÉKOZTATÁSI KÖZPONTJÁNAK LAPJA

XVI. évfolyam 3. szám, 2017. december

Karácsonyfa-fenyők

SOKFÉLE FENYŐ KÖZÜL VÁLASZTHATUNK

A karácsonyfa-állítás mai formája Magyarországon (német hagyományt átvéve) a XIX. században honosodott meg. Az első karácsonyfát Brunsvik Teréz állította 1824-ben. A több száz éves múltra tekintő szokáshoz ettől fogva fenyőt, elsősorban közönséges lucfenyőt (*Picea abies*) használtak. Ez a fa kúpos, szabályos alakjával, finom gyantaillattal, örökzöld tűivel nemcsak meghitt miliót teremtett, hanem az örök életet és az isteni tökéletességet is szimbolizálta. Ma már családi szokásaink, ízlésünk és anyagi lehetőségeink döntenek a karácsonyfának szánt fa méretéről, fajtájáról.

Az ünnep előtti hetekben sokféle fenyő közül választhatunk. Vásárlás előtt azonban nem árt tudni, hogy a kiszemelt fa külső jegyein kívül milyen tulajdonságokkal rendelkezik, azonban gyakran még az eladó sem tudja, hogy mit is árul. A tűleveleik standjain sokszor hangzatos, már-már költői elnevezésekkel is találkozunk, de ezeknek legtöbbször semmi közük a valósághoz. A növényismeret, valamint némi kezelé-

si tudnivaló különösen fontos, ha kiültetésre szánt gyökeres fenyőt vásárolunk.

A ma karácsonyfának használt fenyők három nagy csoportba sorolhatók: a jegenyefenyők (*Abies*), a lucfélék (*Picea*) és a hosszú tűs fenyők (*Pinus*). A jegenyefenyők nagyon dekoratív, tűleveleiket kiszáradás után sem hullató, szabályos koronájú fécskák. Közös jellemzőjük, hogy tűleveleik viszonylag szélesek, laposak, merevek, fonákjukon légzőnyílásaik két fehér csíkja húzódik végig. Kérgük fényes és sima. Csak az elmúlt évtizedben jelentek meg a hazai piacokon, s mivel elég ritkák, borsos áron juthatunk hozzájuk. Leggyakrabban a kaukázusi jegenyefenyőt (*Abies nordmanniana*) vagy más néven nordmannfenyőt találjuk a piacokon (semmi köze tehát a francia Normandiához!). Fontos jellemzője, hogy fényeszöld tűi lekerekített vagy középen kicsípített végűek. Újabban másfajta jegenyefenyőket is kínálnak a piacokon. Kaphatunk andalúz jegenyefenyőt (*Abies pinsapo*), kolorádófenyőt (*Abies concolor*) és görög jegenyefenyőt (*Abies cephalonica*) is. Közülük a görög jegenyefenyő szárazságtűrőse a legjobb, viszont nehezen viseli a szennyezett levegőt és a fagyot.

A lucfélék ágai is szabályos örökben helyezkednek el. 1-3

cm hosszú, keskeny tűleveleik élénkzöldek, illatosak, puhák, de szúrósak. Hajtásaik sárgászöld, törzsük rücskös, matt. Közülük ma is a már említett közönséges lucfenyő a legnépszerűbb. Karácsonyfaként egyetlen hátránya, hogy meleg száraz levegőjű lakásban tűt hamar elhullajtja. Kertbe ültetésekor ajánlatos figyelembe venni, hogy a hegyvidéki klímát kedveli, nálunk könnyen legyengülhet. Gondoljanak csak arra, hogy a tavalyi aszályos évben hány lucfenyő száradt ki városunkban!... A „karácsonyfa-fenyő” amerikai rokona, a szúrósfenyő (*Picea pungens*). Nálunk a vastagabb viaszrétegtől többé-kevésbé ezüstös, kékes változata terjedt el. Ez a mi „ezüstfenyőnk”. Neve tehát csak nálunk helytálló!... A Koster és a Hoopsii nevű oltványok a legezüstösebbek, nagyon szépek, ám áruk csillagos égben szárnyal. Szelédobb árú, de szépségben felveszi a versenyt az előbbiekkal a szerb lucfenyő (*Picea omorica*), mely jóval karcsúbb, mint kárpáti rokona, mélyzöld felszínű tűi merevebbek, fonákjuk kékes-ezüstös, ettől az egész fenyő csillámló, színjátékos. Balkáni származása jóvoltából a lucfélék közül ez a fajta tűri legjobban klímánkat.

A hosszútűs fenyők legismertebb képviselője a mediterrán származású fekete fenyő (*Pinus nigra*). Ritkás ágrendszer, viszonylag vastag, 10-14

cm hosszú, merev, sötétzöld tűk jellemzik. Hajtása és törzse rücskös, ripacsos. Kettesével álló tűlevelei hosszú ideig sem hullanak le a lakásban. Nagy tűrőképességének köszönhetően kedvelt és gyakran ültetett növény. Közele rokona az erdei fenyő (*Pinus sylvestris*), melynek 4-7 cm-es, kettesével álló, csavarodott, puha, nem szúrós, kékes-zöld tűlevelei vannak. Hajtása vékony, rügyei kicsik, vörösesbarnák.

Végül egy olyan fenyőről is szót kell ejtenünk, amely egyik csoportba sem sorolható be egyértelműen, de a vásárlók körében egyre ismertebb és népszerűbb: ez a nálunk douglas fenyőként (*Pseudotsuga menziesii*) emlegetett faj, mely átmenet kepez a jegenyefenyők és az alaskai-kanadai Tsuga-fenyők között. Fonákukon fehér sávossá váló laposak, megdörzsölve narancs illatúak, alig hullanak. Rügyei barna pikkelyekből álló, dárdaszerűen éles és hegyes képződmények. Létezik fénylő zöld és kékes-ezüstös változata is, ez utóbbi teleinket jól viseli, s (mint általában a kékes tónusú fenyők) jól bírja a nálunk oly gyakori, öntözéssel sem kivédhető légköri aszályt.

FOLYTATÁS A 2. OLDALON →

A DALERD Zrt.
kellemes karácsonyi ünnepeket
és boldog új esztendőt kíván minden kedves olvasójának!

Karácsonyfa-fenyők

SOKFÉLE FENYŐ KÖZÜL VÁLASZTHATUNK

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL »

A kiültetésre szánt fák esetében nem csak a megfelelő fafajt kell megtalálni, hanem a megfelelő egyedet is. Feltétlenül konténeres, vagy földlabdás fát kell kiszemelni. Minél nagyobb a fa földlabdája, annál reménykeltőbb, hogy tavasszal meg is ered. A csupasz gyökérrel árusított növény ugyanis könnyen megfagyhat és kiszáradhat, így csak támasztékul szolgálhat a karácsonyfa-állításhoz, a kiültetést nem éli túl!

Az élő karácsonyfát vásárlás után is tartsuk fagymentes helyen, s fokozatosan szoktassuk a szoba hőmérsékletéhez. Csak a legszükségesebb ideig legyen a lakásban. A meddig benn van, addig tartsuk a lehető leghűvösebb helyen, öntözzük, környezetét párásítsuk. Az ünnep elteltével ismét hűvös helyen tartsuk, egy-két hetente öntözzük meg, s

fagymentes időben a földlabda épségére ügyelve ültessük el. (Az igazán előrelátók már ősszel kiássák, trágyával dúsítják, visszatemetik, s megjelölik a helyét!) Az első években nyáron soha ne engedjük a fácska talaját kiszáradni, mert elpusztulhat.

Amit még érdemes átgondolni: a piacokon árult fácskák kereskedelmi céllal ültetett karácsonyfa-telepekről és nem erdőkből kerülnek a standokra. Letermelésük ugyanolyan természetes betakarítási munkálat, mint a búza aratása. Kivágásukkal nem csökken hazánk fenyveseinek területe. A fenyő vidékünkön tájidegen fafaj, meggondolatlan telepítése tájképi szempontból zavaró is lehet, ám a saját kertünkbe kiültetett fenyőfa szerencsés esetben életünk végéig emlékeztet bennünket egy-egy szép karácsonyra.

VID KATALIN

Téli csicsergők

TANÁCSOK MADÁRETETÉSHEZ

Ismét eltelet egy esztendő. Újra itt vannak a ködös, fagyos hajnalok, Holle anyó is rázza már a párnáját. Indul az otthoni sürgés-forgás, ajándékok felkutatása, a tökéletes ünnepi menü megtervezése. Azonban nem szabad elfeledkeznünk ilyenkor a kertünk vendégeiről sem.

Számos madárfajunk, többek között a széncinege, kék cinege, csuszka, tengelic, őszapó, szajkó stb. nem költözik el a hideg elől, hanem itthon vészeli át a szűkebb hónapokat. Ilyenkor jóval kevesebb élelem áll a rendelkezésükre, ezért kis odafigyeléssel segíthetünk nekik. Vásárolhatunk, de akár készíthetünk is madáretetőket. Készülhet fából, terményhálóból, pillepalackból, virágalátétból...nem a kulcsin számít, hanem a szándék, és a kihelyezett táplálék.

Mi is legyen az a táplálék? A legfontosabb téli madáretetőknek, a nem sózott, nem pirított, magas olajtartalmú fekete napraforgó számít. Ezt takarmányboltokban, állateledt árúsító boltokban könnyen beszerezhetjük. Amennyiben más magvakat is kihelyezünk, több madár igényeit is kiszolgálhatjuk. Ilyenek lehetnek a köles, dió, fekete dió, földimogyoró és egyéb gabona magvak. A magok mellett állati zsiradékokat is kihelyezhetünk, nem sózott, kifőzött szalonnát, vagy fagygyút.

A ma már nagyon népszerű cinkegolyók például fagyú és magkeverékekből tevődnek össze. A madarak a gyümölcsöket is szeretik, így a kihelyezett almanak is nagyon fognak örülni. Fontos, hogy az etető környékén a madarak vízhez is hozzá tudjanak férni.

Mit nem szabad? Semmi esetre se tegyünk ki kenyeret, kenyérmorzsát, péksüteményt. Ezek az ételek egy idő után erjedésnek indulnak, így gyomor és bélgyulladás okozhatnak.

Nagyon fontos, hogy ha egyszer elkezdjük etetni a madarakat, akkor ne hagyjuk abba. Az állatok könnyen megszokják, hogy hol található táplálék a számukra, folyamatosan vissza fognak járni. Ha elfelejtjük folyamatosan pótolni a táplálékot, és jön egy keményebb fagy, az könnyen a madarak pusztulását okozhatja. Ha esetleg nem tudjuk már tovább folytatni az etetést, akkor is csak fokozatosan szabad csökkenteni a kihelyezett mennyiséget.

Amennyiben szeretnénk, hogy a kis téli vendégeink nyáron se települjenek túl messzire, akkor ki lehet helyezni madárodúkat is. Ezeket már most, az etetővel egyszerre érdemes kitenni. Így a madarak könnyen megtalálják, és birtokba is veszik majd a költési időszakban.

NAGY ANDREA

Egy 1554-es magyarországi feljegyzésben a földesúrnak karácsonyi adóként beszállított tüzelőt neveztek karácsonyfának.

* * *

A karácsonyfaállítás szokása hazánkban Brunsvik Teréz grófnő nevéhez fűződik, ám elterjesztésében jelentős szerepe volt a Podmaniczky és a Bezerédj családoknak is. Az új szokás a városokban viszonylag gyorsan meghonosodott. Az 1860-as évek adventi időszakában Pesten már fenyővásárokat tartottak.

* * *

Az aradi Alföld című újság 1862-ben arról számolt be, hogy egy nőnevelő-intézet növendékei Deák Ferencnek karácsonyfát állítottak, amelynek minden ágán egy-egy általuk készített kézimunka függött.

* * *

A magyar szépirodalomban a karácsonyfa 1866-ban, Jókai Mór A koldusgyermek című elbeszélésében jelent meg először.

* * *

„A karácsonyfa eredetét egy mosoni, irodalmi eredetűnek tetsző népmonda így magyarázza: amikor Krisztus Urunk a földön járt, a gonosz emberek elől bújdosnia kellett. Öldözői elől menekülve egy sűrű lombú fa alatt vonta volna meg magát, ez azonban odaszólt neki: állj odább, mert ha nálam találnak, engem is elpusztítanak. Ezzel utasították el féltükben a többi fák is. Az Úrnak ellenségei már nyomában voltak, amikor egy fenyőfához ért. Alig volt lombja, ezért ágai rejtették el Jézust, aki így meg is menekült.

Az Úr most megáldotta a fenyőfát: soha ne hullasd el a leveledet. Akkor is virulj és zöldülj, amikor a többiek levéltelenül sorvadoznak. Te légy a legdélcegebb és legszívósabb minden társad között, élj meg mindenütt. Légy az emberek öröme, és emlékezetemre rajtad gyűjtsanak karácsonyi gyertyát.” (Bálint Sándor: Karácsony, húsvét, pünkösöd, 1973.)

Fejedelmek sportja

A SOLYMÁSZAT HUNGARIKUM

A solymászat kultúráját a honfoglaló magyarság hozta magával Európába. Ennek a több ezer éves múltra visszatekintő ősi vadászati formának állít emléket számos mondánk, helységnevünk, uralkodói ábrázolásaink, régészeti leleteink vagy akár a magyar kártya lapjai.

A solymászat hungarikum. Kivételesen gazdag múltjának és a mai napig köztünk élő hazai solymászoknak köszönhetően az UNESCO pedig a szellemi kulturális örökség listájára emelte a magyar solymászat hagyományát, mint élő emberi örökséget.

A solymászat röviden fogalmazva ragadozó madárral történő vadászatot jelent. Tévedés lenne azt hinni, hogy ez a tevékenység kizárólag sólymok tartása és a velük való vadászat, hanem a természet szeretete és védelme is, hiszen ez leírhatatlan elköteleződés is a természet iránt. A vadászat mellett fő tevékenységei közé sorolhatjuk a ragadozómadár-mentést, a ragadozó madarak, mint vadászmadarak betanítását, tenyésztését, solymászati eszközök készítését, és még sok minden egyebet.

A solymászat nem hobbi! Egy életforma, ami áldozatokkal jár! Sokan úgy tartják, hogy a madarak a solymászok rabszolgái. A solymászok erről teljesen másképp vélekednek: valójában a solymász a madarai rabszolgája. Természetesen hatalmas a felelősség, hiszen - vad fajtársaikkal ellentétben, akikre rengeteg veszély leselkedik - solymász

kézen egyes fajok akár húsz, a szirti sas akár 80 éves kort is megélhet, túlélve gazdáját. Ezeket a madarakat minden egyes nap szabadon repítik. Ebből kifolyólag bármikor faképnél hagyhatnák gazdájukat, ha bármiféle negatív élmény érné őket. Az ok, amiért ezt nem teszik meg az első adandó alkalommal egyszerű: a legkönnyebb lehetőséget választják. Felismerik, hogy a hozzáértő emberi kézen állandó biztonságra lelnek, valamint különösebb erőfeszítések nélkül minden repítés alkalommal táplálékhoz juthatnak. Alapvető a bizalom az állat és gazdája között, ugyanakkor ez könnyen lerombolható. Épp ezért a nevelés, betanítás során csak a pozitív megerősítés vezethet eredményre. Így képzett solymász kézen garantált a madarak jóléte és biztonsága.

Hazánkban minden ragadozó madár védett! Azonban a jogszabályok engedélyezik a vándorsólyom, a Lanner vagy Feldegg-sólyom, az északi vadászsólyom, a karvaly, a héja és a szirti sas solymászati alkalmazását. A vörösszárnyú ölyv ugyan nem a hazai fauna része, de etológiai okokból kifolyólag a solymászati bemutatók legnépszerűbb madara. Továbbá a velük való vadászat is eredményes lehet. A sólymok képviselik a magas röptű, az utóbbiak pedig az alacsony röptű vadászati stílust. A különbség a zsákmányolás mikéntjében rejlik. A sólymok magasra felkörözve, majd onnan több mint 300 km/h sebességgel rázuhanva ejtik el prédájukat oly módon, hogy nyújtott lábbal testen vagy

éppen fejen rúgják. Ezt követően parabola alakban visszamaszának, majd ráköröznek a talajon heverő zsákmányra. Ennek folytán ők a repülő vad elejtésére specializálódtak, az északi vadászsólyom azonban képes akár mezei nyúl zsákmányolására is. Az alacsony röptű madarakat a solymász az előbbtől eltérően kézzel indítja a prédára, majd hosszabb-rövidebb üldözés után siker esetén bekövetkezik a zsákmányolás. A héja „univerzális” vadászmadarunk, elejthetjük vele a fácskát, tőkés récét, de akár lúdfélék és mezei nyúl zsákmányolására is képes. Hazánkban szirti sassal mezei nyúl, róka és őz elejtése lehetséges. Mongóliában farkasra is vadásznak vele. A vadászmadarak kondícióját a solymász az előző napi repítések és a táplálék mennyiségével precízen beállítja, madarait minden nap mérlegeli, mert a madarak más-más kondíciót igényelnek pársási, vedlési időszakban és vadász szezonon belül is az elejteni kívánt vad fajának megfelelően. Mivel rengeteg részletet szükséges összehangolni, a sikeres zsákmányolás nem csak a madár képességeit, de a solymász szakértelmét is dicséri.

Ragadozó madárral történő vadászat csak vadászati idényben folytatható, mint bármely más vadászati mód esetében. Fontos pozitívumai azonban kiemelendők a fegyveres vadászattal szemben: fegyveres vadászat során a sikerességünk lökésségünkön és a megfelelő lőfegyverünkön múlik. Ugyanakkor a természet rendje szerint egy ragadozó madár

minden kedvező feltétel esetén sem képes bármelyik potenciális zsákmányt elejteni, ami az útjába sodródik. Tehát lényegében a legéletképtelenebb egyedek esnek áldozatul, ami a természetes szelekció alapja. Továbbá éppen ezért nem is végezhető mértéktelen zsákmányolás egy-egy vadászaton, illetve területen - ami nyilvánvalóan nem is lehet cél. Solymász madarat szabadon repíteni kizárólag jeladó készülékkel engedélyezett. Ezek a madarak a természetbe visszarendelve teljes mértékben életképesek lennének, ugyanakkor rengeteg veszély leselkedik rájuk elsősorban az ember kialakította tényezők és néha maga az ember személye által. Ezen okból a solymász, a madara és a hazai fauna érdekeit is szem előtt tartják, hiszen jeladóval nem veszik el a madarunk és elkerülhetőek az esetleges kereszteződések a természetes populációkban.

A solymásszá váláshoz természetesszeret és elhivatottság mellett több szakmai vizsga létezte, valamint engedély beszerzése is szükséges. Ezzel azonban a solymász vagy solymászjelölt maga is egy kiemelkedő értékű örzőjévé válik!

Ezen különleges világ szegleteibe tekinthetnek bele vállalkozó szellemű vendégeink, ugyanis erdei iskolánk új, választható solymászati programján előadást hallgathatnak, bemutatót tekinthetnek meg a solymászatról, illetve saját kézen kesztyűre hívhatják a madarakat. Szeretettel várunk minden kedves érdeklődőt régi és új programjainkra!

SÁNDOR BÁLINT

A 2017. évi „Tovább táncol a tobozmanó” című pályázat díjazott alkotásai

Az erdők hete alkalmából ismét meghirdettük a „Tovább táncol a tobozmanó” című alkotópályázatunkat. Az immár tizennégy esztendeje népszerű pályázatunkban arra kértük Békés- és Csongrád megye általános iskoláit, hogy természetes anyagok felhasználásával különféle dísz tárgyakat, játékokat, figurákat készítsenek. Úgy éreztük, hogy az iskolai, a különféle alkotóköri és erdei iskolai foglalkozások mellett még mindig sok gyermek nem ismeri eléggé ezt az anyagkultúrát. A beérkezett pályaművek azt mutatják, a fantáziadús alkotók kedv nem halt még ki a gyermekekből, „csak” egy hozzáértő, vállalkozó kedvű, pedagógus vagy szülő, ill. alkalom kell annak felszínre hozásához. Kell valaki, aki megtanítja a fiatalokat arra, hogy az erdők, mezők, szántóföldek millió színű és formájú adományaiból a saját fantáziájuk segítségével hogyan tudnak figurákat, manókat, mesés alakokat „varázsolni”. Kell valaki, aki átadja a „műanyag-kor” gyermekeinek az alkotás örömeit! A felhasznált magvakban ott rejlik az új élet lehetősége, a száraz növényi részek nem is oly régen még

éltek, éreztek. Milyen felemelő ezeket az anyagokat magunk és mások örömeire új, más formában, kicsit „átlényegíteni”, ismét életre kelteni!

A pályázóktól kaptunk mesterien megmunkált és kevésbé kidolgozott alkotásokat is. Az elkészült termékek között vannak hagyományosak, furcsák, érdekesek, groteszkek is, egy biztos: mindegyikükben ott rejtőzik az alkotás öröme, s ettől mindegyikük nagyon szép!

EZÜTON IS SZERETNÉNK MEGKÖSZÖNNI MINDEN PÁLYÁZÓNAK, S AZ ŐKET FELKÉSZÍTŐ FELNÖTTEKNEK A MUNKÁT, A TÖRÖDÉST, S A LELKESEDÉST!

Szívünk szerint minden beküldőnek díjat adtunk volna, de ez sajnos még nálunk is lehetetlen. Az egyéni verseny helyezetteit könyvtalamban, a csoportos alkotások beküldőit az ajándékkal adott fali naptárak mellett egy-egy ingyenes erdei iskolai programmal, valamint 20% szállásár-kedvezménnyel leptük meg.

Az alkotásokat értékelő zsűri a fantáziát, az anyagfelhasználást, az elkészítés technikáját és az eredetiséget figyelembe véve a Békés megyéből érkezett alkotások között az alábbi sorrendet állította fel:

1-2. osztályosok korosztályában

Egyéni jutalomban részesült

Sivos Dóra „Manó úr” c. alkotása. Gyula, Karácsonyi János Katolikus Általános Iskola, 2. b osztály. Felk.: Szabó Anikó.

Tóth Emma Dóra „Makk Marci”-sorozata. Mezőkovácsháza, Csanád Vezér Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény, 1. a osztály

Irázi Nimród „Király” c. műve. Gyula, Karácsonyi János Katolikus Általános Iskola, 2. a osztály. Felk.: Szabó Anikó

Pallagi Lia „A jövő bajnoka” és „Atila manó” c. pályamunkái. Gyula, Karácsonyi János Katolikus Általános Iskola, 2. b osztály. Felk.: Szabó Anikó

Csoportos díjat kapott a gyulai Karácsonyi János Katolikus Általános Iskola 2. a és 2. b osztálya a beküldött alkotásaikért Felk.: Szabó Anikó

A gyomaendrődi Szent Gellért Katolikus Általános Iskola és Óvoda 2. osztályának „Mesél az őszi erdő” c. alkotása. Felk.: Mészárosné Kiss Katalin

3-4. osztályosok:

Egyéni díjazásban részesül

Bauer Károly Dávid „Fán üldögélő figura” c. pályaműve. Magyarbányhegyes, 2. Sz. Lakásotthon. Felk.: Budis Imola és Dankó Lászlóné

Czegény Anna Maja „Az állatok erdeje” című munkája. Gyula, Implom József Általános Iskola, 3. b osztály. Felk.: Mihály Krisztina édesanya

Schrieffert Bulcsú, Schrieffert Zille, Dékány Csaba közösen beküldött alkotása. Gyula, Magvető Református Általános Iskola és Óvoda tanulói. Felk.: Bendli Krisztina édesanya-pedagógus

Csoportos különdíjat kapott a mezőkovácsházi Csanád Vezér Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény 3. a osztályának „A 3. a kis faluja” c. életképe. Felk.: Németh Gyuláné

A gyulai Implom József Általános Iskola 4. d osztályának közössége az „Implomos manók” c. pályaműért. Felk.: Kiss Miklósné és Debreczeni-Rácz Brigitta A magyarbányhegyesi 2. Sz. Lakásotthon lakóinak művei. Felk.: Budis Imola és Dankó Lászlóné

5-6. osztályosok:

Egyéni jutalomban részesült

Czeglé Zsolt Bendegúz „Toboztetős

ház” c. munkája. Dobozi Általános Iskola, 5. a oszt. Felk.: Szabados Kristóf

A korcsoportban csoportos díj nem született.

7-8. osztályosok korcsoportja:

Egyéni díjat nyert Kovács Viktor „Vitorlás hajó” c. alkotása. Mezőkovácsháza, Csanád Vezér Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény, 7. a osztály. Felk.: Pelyva-Nagy Zsuzsanna

Csoportos díjat nem adott a zsűri.

A Csongrád megyei pályaművek díjazottjai pedig a következő alkotások lettek:

Óvodások

„Versenyen kívül” indult a szegvári Kurca-parti Óvoda „Bábermanók” bábcsoportja

Beküldött pályamunkájukért különdíjban részesülnek. Felk.: Kondacs Mihályné óvodapedagógus

1-2. osztályosok korcsoportjában nem adott díjat a zsűri.

3-4. osztályosok

Egyéni díjat érdemelt

Rátkai Krisztián pályaműve. Szentes, Szivárvány Művészeti Iskola, 10 éves. Felk.: Kalácska Beáta

Labát Vivien alkotása. Szentes, Szivárvány Művészeti Iskola, 10 éves. Felk.:

Kalácska Beáta

Csoportos díjat nem adott a zsűri.

5-6. osztályosok

Egyéni díjazottja

Veress Orsolya munkája. Szentes, Szivárvány Művészeti Iskola, 11 éves. Felk.: Kalácska Beáta

Barát Borbála „Sámán és tanítványai” c. alkotása. Szentes, Szivárvány Művészeti Iskola, 11 éves. Felk.: Cseh Lajos

László Bianka „A gesztenye bővöletében” c. műve. Szentes, Szivárvány Művészeti Iskola, 12 éves. Felk.: Cseh Lajos

Csoportos díj nem született.

7-8. osztályosok

Egyéni díjazottja

Pintér Maximilián „Föld!!! (Kikötőzve)” c. alkotása. Szentes, Szivárvány Művészeti Iskola, 13 éves. Felk.: Cseh Lajos

Hlavács Gabriella pályaműve. Szentes, Szivárvány Művészeti Iskola, 15 éves. Felk.: Kalácska Beáta

Molnár Dorottya munkája. Szentes, Szivárvány Művészeti Iskola, 14 éves. Felk.: Kalácska Beáta

Csoportos különdíjat kapott a szentesi Szivárvány Művészeti Iskola közössége beküldött műveikért. Felk.: Cseh Lajos és Kalácska Beáta